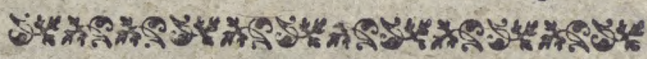

VOTA NUPTIALIA
 IN FESTIVI-
 TATEM NUPTIARVM
 PIETATE, VIRTVTE, ERVDITIO,
 ne & candore animi præstantis viri, Domi-
 ni NICOLAI POLI SPONSI,

Lectissima femina APOLLONIÆ,
 honesti & optimi viri CHRISTO-
 PHORI ERNESTI, CIVIS THORV-
 riensis relictae viduae, Sponsa.

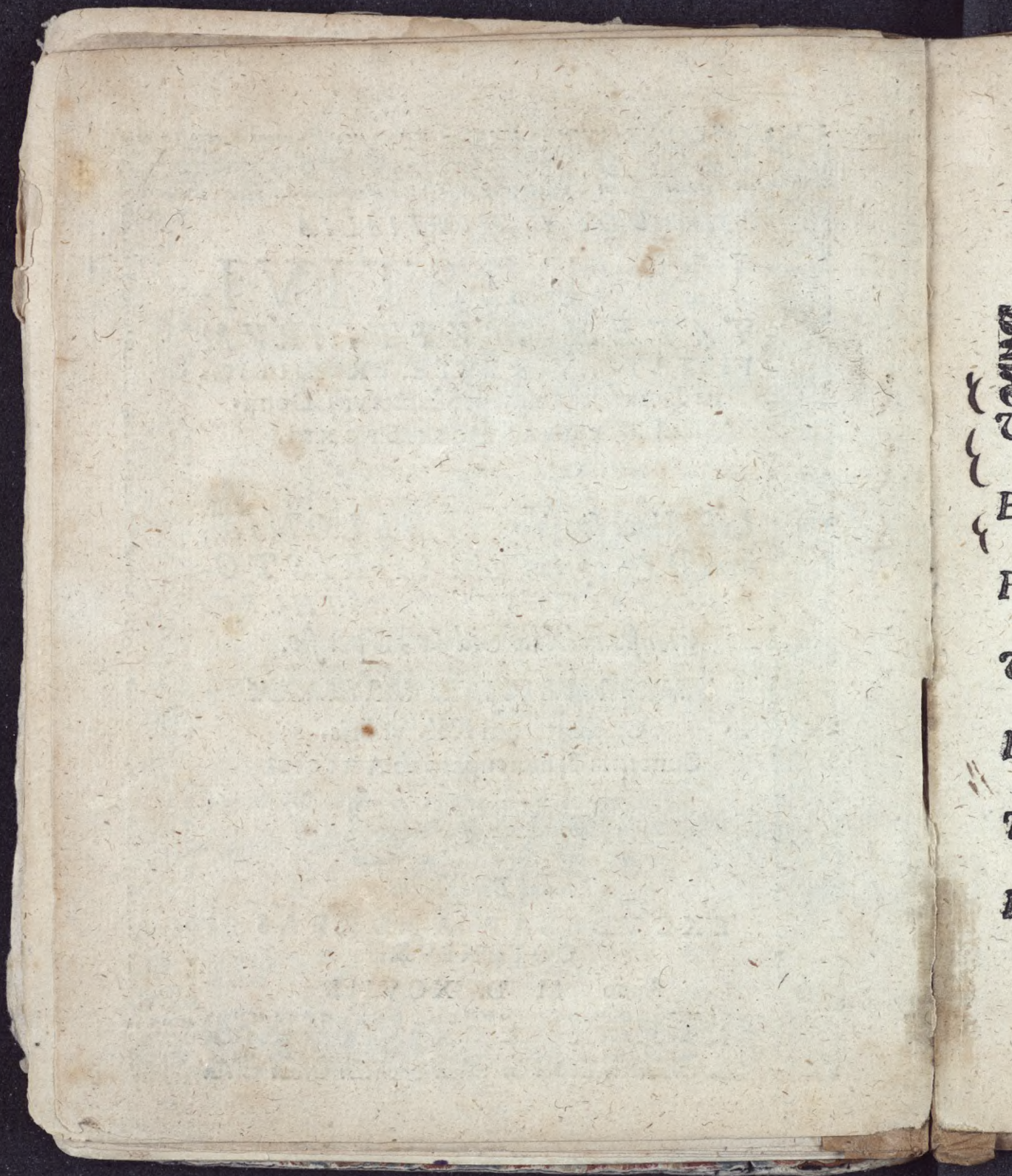

Celebratarum Kal. vnbris.
 Concepta & nuncupata ab AMICIS.

Torunij Borussiae
 EXCVDEBAT ANDREAS
 COTENIVS.

Anno M. D. XCVIII.

...
E
H
T
L

Orrea fertilibus dum cōplet messor

(aristis,

Arboribusq; vigor sūmus saccreuit in
hortis: (colono:

Vt fructus remeante darent humore

En noua Turoniæ surgunt de mœnibus acta
Iubila, mixta iocis, lætissima pompa frequentat
Templa sacrata Deo: celeri ceu turbine facto,
Peruolitant volucres plaudentibus æthera pennis,
Sic optata dies HVLDRICO exorta refulsit,
Qua sibi dilectam coniungit fœdere Sponsam.

Auxiliante Deo, Charitum comitante caterua,
Connubij solenne sacrum, SCHOBERE, parasti:
Connubium, quo non aliud præstantius vllum
Fœdus habent homines, EVA cum Virgine casta
Lætus inis, vitæ sociam tibi iungis amatam,
EVA suo velut est primæua ascita marito,
Cùm Deus illorum thalamo paranympus adesset,
Multiplicare iubens homines & crescere plures:
Læticiæ certum est coelos bona signa dedisse:
Hæc imitetur & hîc celebrans pia turba choreas,
Coetus amicorum præsens sua gaudia fundat.

Fex hominū fugiat procul hinc turpissima Momi,
Hinc abeat, quicquid poterit renouare dolorem.
Sunt etenim fausto spargenda sÿsymbria Sponso
SCHOBERO, quo gestit ouans Parnassus alūno,

Quo Charites gaudent, lætū huic Pæana canamus.

Texite Pierides Musæ noua ferta Poëtæ
Egregio, viridi redimite & tempora Lauro:
Texite sub fertis, vitæ præcepta beatæ,
Corporis ac animæ, fortunæ vt sint bona salua
HVLDRICO, quo non viuit mihi charior alter.

Eius auus quondam Normberga clarus in vrbe
Vixit, at in Lygijs Lubenæ constituit res
Ipse suas genitor, studiosus cultor honesti:
Bis septem mecum constans exegit in annos,
Addictus paribus studijs, Permeſidos vndas
Hauſit, a more pio teneris & adhæſit ab annis.
Non malus arte Sathan diſrumpet vincula pacis,
Vincula quæ primis huculq̃ tuemur ab annis,
Omnes & reliquos sine labe tuebimur annos.

Bresla deinde viri Musam sic arte poliuuit,
& Non minor ille foret priscis vt vatibus illic.
Hinc vrbe in Philyres superauit culmina montis
Parnasſi, didicit perfectus & ipse docendo:
Lipsia digna quoad daret ornamenta labore
Exhausto, HVLDRICO nomē titulūq̃ Magistri,
Deniq̃ turrigeram fatis accitus ad urbem,
Gymnasium doctamq̃ piē docet ille iuuentam;
Collectasq̃ penu depromit diuite merces
Ingenij, cum laude viro vt sit amabilis omni.
Cura viri prima est, pura cum mente supremum
Sollicitare Deum, Timor hic sapientia summa est;

Sed, quales Superùm Rex pius & potens
Eois homini inseuit in hortulis,

Primo costigenam iungeret vt viro
Euam: & iura toro daret.

Hinc ortæ, puero quas Veneris dicat,
Vatum Musa, faces: hinc parili duo
Flamma corda calent, quam, nisi, soluere
Fati, nulla potest dies.

Hinc est, PYRNESIO quòd geni-
tam Patre

(procas
EUAM HVLDRICVS amat, quodq; reci-
Flammas EVA fouet pectore, & optimum
HVLDRICVM thalamo expetit.

O mellite puer, blandidule ô puer,
Furtiuus genitus matre furoribus
Fam seruis licitis castus amoribus

Totus coniugio sacer.
Quantus iam iaculis surget honor tuis?
Æquales agitas quando animis faces,
Docto vt doctus amet progenitam Viro,

Phœbi ille, hæc Charitum decus.

Non

Non hanc Idalijs harmoniam iugis
Fruenit genitrix: Numinis abdita
Sed vis edocuit, dissita longius

Tandem pectora iungere:
Sponsum ex Elisijs cogere collibus
Ad piscosa vagi flumina Vistula,
Qua prisco celebrem Toruniam situ
Nympharum celebrat chorus.

Fatis stat thalamus: Sæpè quis exteris,
Natali procul à limine, mœnibus
Insperata tori gaudia concipit
Castus lætus amoribus.

Fato, Sponse, etiam Sponsa venit tibi,
Jam pridem thalamo consilijs Dei
Sponsa electa tuo, cum patriæ fores
Vel doctæ incola Philyres.

Et iam festa agitur coniugio dies,
Dextræ dextra datur: fulgidus annulo
Resplendet Diamas, qui sociam fidem
Et tædæ celebrat decus.

Dat Pœana sono dispare Musica,
Sponsorumq; sonant organa honoribus,

DN. NICOLAO PO
LO ET APOLLONIE ERNESTINÆ

νεο γάμοισι.

Vota requirenti quis vota negaret amico?
In primis thalami qui pia iura subit.
Vix aliud vitæ genus est, quod Rector Auerni
Vel maiore odio vel grauiore petat.
Ergo repellendus precibus sæuissimus hostis,
Et tu jure preces poscis, & ipse dabo.
Hoc vobis igitur votis ardentibus opto:
Ut ne vos unquam turbida vexet Eris.
Utq; per æternum capiens primordia Numen,
Mutuus in vestro corde perennet amor.
Et quoniam soboles fomenta ministrat amanti,
Nec sobolem vobis abnuat, oro, Deus
Deniq; sufficiat, vitæ quas postulat usus
Exorata Dei Dextra faventis opes.
Hæc tibi cum sponsâ, cultissime sponse, precamur,
Utq; preces valeant, tu quoq; funde preces.

EPIGRAMMA.

T thalamo tœdisq; tuis gratantia scribam
 CARMINA, IVRE QUIDEM VIS
 LEONICE, bono.

Verùm, læta novis debentur carmina Sponsis
 Sed malè dat morbus carmina læta meus:
 Febris enim fibras nimiùm populatur & artus,
 Torret & ardenti tabida membra foco.
 Et certè me penè neci violenta dedisset,
 Ni DEVS & Medici cura tulisset opem.
 Ergò quære alium vestros qui cantet amores,
 Et devota tibi carmine vota ferat.
 Opto tamen quæcunq; potest optare precando
 Mens hominis vestro commoda cuncta toro.

Faciebat ne nihil faceret in morbo

MATTH. NIZOLIVS.

ALIVD.

Οἴμην οὔτι μέγα ποιμὴν ἀγραυλός, ἐπειδὴ μὲν
 πάντα ὅλως ἤδη εὐβοτὰ μῆλα θάνη.
 οὔτω μᾶτε διαρκῆσαι πόλις οὔτε κολῆ ἄνδρες,
 Δεσμῶ λήγοντος παιδοτόμοιο γάμου.
 Χρήσιμος οὐρ αὐτὸς πέλεται ἐρικυδέϊ πάτρῃ,
 καὶ σώζει βιοτῆ, ἐν θανάτῳ τε σαφῶς.
 Ὅσδε γὰμῃ, τηρῶν πρόσαγμα θεοῖο, γυναῖκα
 τέκνατε γεννᾶ ἐνὶ ἡμερόεντι γάμῳ.
 εἴσεβῆ, ὅτι λιπῶν τὰ ἀθύσματα τερπνὰ γάμοιο,
 αἶψα τοὺς δ' ὄλως παμμεδέοντι θεῶ

καὶ, ἴνα

Καί, ἵνα κοῖνωνῇ ἄλλῳ βίῳ τοιοῦτο ὁ ἄλλος.
 Ὡς λυχνῶ συνεχῶς καιόμενῳ, τελέει.
 τοῦνεκα καὶ σὺ ποθεῖς ὡ γαμβρὲ ἀκοιτιῦ ἀγεῖσθαι
 φίλτατε, ὠφελὲς πατρὶδι ὄφρα τηῖ.
 Εἰς χρεῖστην κοινῆν ἐὰ ἔργα τίθῃσι μελίσα.
 Τίπτε καὶ οὐ μάλλον χρεῖ τόδε ἀνδρῶ, αγαθῶν
 Εμμερε εὐσεβίᾳ τάυτῃ σοι ὀπίσθεν ὀνήσα.
 Σπάρτην, ἣν ἔλαχες, κόσμῳ ἢ δὲ καλῶς.
 Τίμα αἰεὶ παραίδεασι θεὸν, ἄσκη τὸ δίκαιον,
 καὶ εὐεργεσίην, ἐν βίῳ ἀργαλέῳ.
 Κοσμῶς καὶ σπάρτην πολυφίλτατε μνήσορ ἀμέμπτως.
 Δώσα καὶ λιπαρῶς κτήματα λοιπὰ θεός.
 Εὐχομαι οὖν ὑμῖν κλετόν θοιμήτορα τῶτον,
 υἱεὶ ξύντε φίλῳ, πνεύματι ξύνθ' ἀγίῳ.
 Ὑμετέρησ' εὐνῆς τὰ ἀθύρματα τερπνὰ ὀπάσω,
 Δώματ' αὐτοῦ ἀκῶ, φρεσίων, ἄλκος, ἔη
 Νῦν ἀρκεῖ σύμπαντα ἔχεις, ἐν πῆμασι νικῶ,
 εἰν ἀγαθοῖς αἶνον, καὶ πολε κλετὲ πόλον.
 Πάντα γὰρ ἀτρεκέως ὄδ' ἔχα κἂν οὐδ' ἐν ἔχησι,
 Κοίρανον ὅς βηλῶ τὸν πολυόλβον ἔχα.

CHRISTIANVS BVRCHARDI
 Malchin: Megapolitanus.

ALIVD EIVSDEM.

Amphitryoniades ubi jam pubescere cœpit;
 In deserta procul dicitur iſſe loca.
 Cúmque ita pensaret titubans examine mentis;
 Quæ tibi quæ vitæ est ingrediunda via?
 Protinus accurrunt referentes ore puellas,
 Blanda hinc Mollities, improbus inde labor.
 Inque suam certant summo conamine virtus,
 Et vitium, juvenem ducere fortè viam.

A 3.

Talia

Talia non raro, liquet ut, sentire iugalis
Expertes thalami, foemina virq; solent.
Quorum sapere trahit dubias sententia mentes;
Vri num melius, nubere sive foret.
Mox, cum segnicie, est praesto, mellita voluptas;
Subdola fallaces mittit ab ore sonos.
Abstineas Tædis; operoso namq; labore,
Curis nec varijs, néve dolore carent.
Hem via difficilis, praecutis obsita dumis!
Quò tendis? potiùs flecte reflecte gradum.
Infano quidnam iuvat indulgere labori?
Huc age, delicijs usq; fruare meis.
Excipit at contra Virtus comitata labore;
Et qua perpeffi meta laboris honos.
Falleris ô multum, si sic persuasus inique,
Molle quod ostentat carpere pergis iter!
Falleris hei si sic! at enim tibi meta suprema,
Claris est oculis inspiciunda prius.
Plus animis nocet incautis illapsa voluptas;
Lurida quam pestis, tela vel hostis atrox.
Aspice; quid cernis residens in vertice summo?
Dedecus, interitum, tormina dira necis.
Ergò veni, dextrum thalami & monstravero callera.
Durius est primum (vera fatebor) iter.
Lumina sed torque nunc ad fastigia; nonne
Apparent, requies, laus, decus, atq; salus?
Vt splendore domus nitido placet ista coruscans?
Quâ licitus parili floret amore torus.

Quâ vel plantantur Cœli pietate: vel agmen
Natorum celebrat voce sonante Deum.
Certè non adeò Cœli vernantis honores
Rident, aridet quàm domus ista mihi.
Cedite quapropter fruges boni sumere nati
Vos fuci; cedat desidiòsa Cohors.
Adsunt Herculei, duros pietatis amore,
Qui casus hilari vincere mente student.
Talis & est noster Sponsus NICOLAUS ab annis;
Qui primis Clarias sedulus hausit aquas.
Ocia sectatus non unquam est marcida luxu;
Fœdæ nec Veneri deditus ille fuit.
Sed patiens operum, studijsq; addictus honestis,
Tutiùs instruxit pectus ad omne malum.
Pubis nec renuit studiosæ fingere mores;
Ludi dum Patrîj pars veneranda fuit.
Hos ego virtutum stimulos, hæc semina laudum
Sponse reor: fructus nunc cape; messis adest.
En primos: Veneris sacro dum carperis igni,
Dexter Apolloniam iungit Apollo tibi.
Cuius et inflexit sensus tua lausq; bonumq;
Nomen, vt optarit te sibi cauta virum.
Scilicet ut prisca tecum post fata mariti,
Vitam transigeret non sine laude suam.
Et blandam sobolem lecti ceu præmia casti
Susciperet, plantans Cœlica regna domi.
Eia agite ô dulces animi; vestigia tali
Tramite coniugibus sunt facienda pjs.

Pergite; vos & honor, concordia, iusta senectus
 Cinget, opum quin & copia dante DEO.
 Hæc precor; ac CHRISTVS cui vincla iugalia curæ
 Annuet; & votis uberiora dabit.
 Extremi, nec quæ suprema est meta laboris
 Deêrit VERA, fide nempe roganda, SALVS.

ALIVD.

Lliciti DEVS est vindex horrendus amoris
 Spurcâq; crudeli pectora sorte premit.
 Propter adulterium primævum perdidit orbem,
 Illum suffocans agmine grandis aquæ.
 Propter adulterium perierunt tecta Gomorrhæ
 Et Sodomæ, veluti Biblia sacra docent.
 Hoc igitur vitium fugiamus pectore toto,
 Supremi ne nos sorbeat ira DEI.
 Diligit at contrâ DEVS hos, qui pectore casto.
 Legitimi cupiunt foedus inire tori
 Et promittit eis tranquilla tempora pacis:
 Et post hanc vitam gaudia summa poli.
 Sic sibi legitimo NICOLAUS junxit amore
 Formosam sociam; jussit ut ipse DEVS.
 Sponse tuam Sponsam vero complectere amore,
 Sic rursus Sponsam dilige Sponsa tuum.
 Omnia fausta precor; lectum concordia cingat:
 Et pax atq; fides pectora vestra regant.

Vivite